

احکام خیر و شر نجومی و رمل و فال نیک و بد و شور چشمی

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

لوح رقم (80) امر و خلق - جلد 3

۸۰ - احکام خیر و شر نجومی و رمل و فال نیک و بد و شور چشمی

و نیز از حضرت عبدالبهاء است قوله العزیز: استنباطهای منجمین یعنی استنباطهایی که تعلق بوقایع خیر و شر دارد ابداعی ندارد کذب المنجمون بر ربّ الکعبة ولی استنباطهای فنی که تعلق به حرکات نجوم دارد مثل خسوف و کسوف و امثالهما این پایه و مایه دارد اما استنباط از نجوم از ظهور مظاهر مقدّسه خارق العاده است دخلی به فنّ نجوم حالی ندارد .

و قوله المبین: اما مسأله ثالث یعنی فال و رمل آنچه در دست ناس است امری است موهوم صرف ابدأً حقیقتی ندارد و اما مسأله چهارم که تفأول و تشاؤم و اعتاب و اقدام و اقتران و نواصی باشد یعنی تملک حیوانات ذی روح، فال خوب سبب روح و ریحان است اما تشاؤم یعنی فال بد مذموم و سبب انفعال .

و قوله: هو الله ای بنده الهی در خصوص چشم پاک و ناپاک یعنی اصابت عین مرقوم نموده بودید این محض توهم است ولی احساسات ازین وهم در نفوس حاصل گردد و آن احساسات سبب حصول تأثیرات شود مثلاً نفسی به شور چشمی شهرت یابد که این شخص بد چشم است و نفسی دیگر معتقد و متیقّن تأثیرات، چون آن شخص به بد چشمی مشهور نظری به این بیچاره نماید این متوهم و مضطرب گردد و پریشان خاطر شود و منتظر

ORIGINAL

ورود بلائی گردد این تاثیرات سبب شود و وقوعاتی حاصل شود والا نه این است که از چشم آن شخص آفتی صادر شد و بوجود این شخص رسید لهذا اگر نفسی بقلبش چنین خطور نمود که فلان شخص شور چشم است و مرا نظر نمود فوراً بذكر الله مشغول شود تا این وهم از قلب زائل گردد و علیک البهاء الابهی